

9. Obične diferencijalne jednačine, problem početne vrednosti

1. Rešavanje ODJ 1. reda

ODJ 1. reda je definisana kao:

$$\begin{aligned} ODJ_{impl}(x, f(x), f'(x)) &= 0 \\ f'(x) &= ODJ_{ekspl}(x, f(x)) \end{aligned} \quad (1)$$

, gde je ODJ_{ekspl} eksplicitni oblik diferencijalne jednačine po 1. izvodu $f'(x)$ funkcije.

Ako se funkcija nad intervalom $x \in [a, b]$ izdela na n podintervala širine h , tada je:

$$h = \frac{b - a}{n}$$

Vrednost funkcije u bilo kojoj tački se može razviti u Tejlorov red (beskonačna suma):

$$f(x + h) = f(x) + hf'(x) + \frac{h^2}{2}f''(x) + \dots + \frac{h^n}{n!}f^{(n)}(x)$$

Ojlerova metoda

Ojlerov metod uzima u obzir prva 2 člana reda:

$$f(x + h) \approx f(x) + hf'(x)$$

Iterativni zapis:

$$f_i \approx f_{i-1} + hf'_{i-1} \quad (2)$$

Zamenom (1) u (2) dobija se:

$$f_i = f_{i-1} + h \cdot ODJ_{ekspl}(x_{i-1}, f_{i-1}) \quad (3)$$

Vrednost funkcije je poznata u početku intervala (početni uslov):

$$f_0 = f_a = f(a)$$

U n koraka se može izračunati vrednost funkcije u n tačaka:

$$\begin{aligned} f_1 &= f_a + h \cdot ODJ_{ekspl}(a, f_a) \\ f_2 &= f_1 + h \cdot ODJ_{ekspl}(x_1, f_1) \\ &\vdots \\ f_{n-1} &= f_{n-2} + h \cdot ODJ_{ekspl}(x_{n-2}, f_{n-2}) \\ f_b &= f_{n-1} + h \cdot ODJ_{ekspl}(x_{n-1}, f_{n-1}) \end{aligned}$$

Rešenje ODJ je vektor:

$$f = \begin{bmatrix} f_a \\ f_1 \\ f_2 \\ \vdots \\ f_{n-1} \\ f_b \end{bmatrix}$$

Vektor predstavlja vrednosti funkcije u tačkama $a + ih, i \in [0, n]$, tj. numeričko rešenje ODJ sa problemom početne vrednosti (PPV).

Zadatak 1. Napisati Ojlerovu metodu za rešavanje diferencijalne jednačine 1. reda sa PPV nad proizvoljnim intervalom. Pokušati prvo ručno jednu iteraciju Ojlerove metode nad funkcijom na intervalu $x \in [0, 2\pi]$ sa 5 podintervala za sledeći PPV:

$$f'(x) = \cos x$$

$$f(0) = 0$$

```
# args jeste lista argumenata: [x(1) f(1) f'(1) ... f^(r-1)(1)]
# respektivno args[0] je x, args[1] je f(1),...
```

```
dfX = lambda *args: np.cos(args[0])
fX0 = 0
```

```
a = 0
b = 2*np.pi
h = (b - a)/5
```

1. Napraviti vektor nezavisno promenljive x u krajevima podintervala, a zatim napraviti vektor praznih vrednosti fX funkcije iste dužine. Postaviti **prvi** element vektora vrednosti funkcije po **početnom uslovu**:

```
x = np.arange(a, b, h)
n = len(x)

fX = np.empty((n), dtype = 'object')
fX[0] = fX0
```

2. Napraviti jedan korak Ojlerove metode definisane u jednačini (3):

```
fX[1] = fX[0] + h*dfX(x[0], fX[0])
print('fX= ', fX)
```

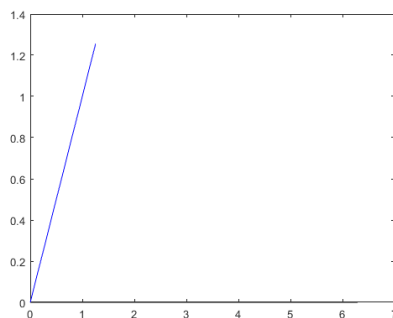
Rezultat:

```
fX = [0      1.2566      None      None      None]
```

3. Nacrtati grafik (x, fX) :

```
plt.plot(x, fX, 'blue', [a, b], [0, 0], 'black')
plt.show()
```

Rezultat:

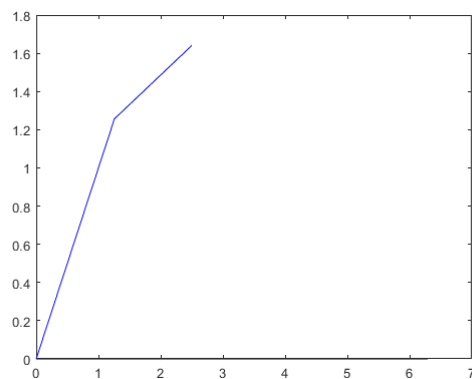

4. Ponoviti korake 2 i 3 za ostale podintervale:

$fX[2] = fX[1] + h \cdot dfX(x[1], fX[1])$

Rezultat:

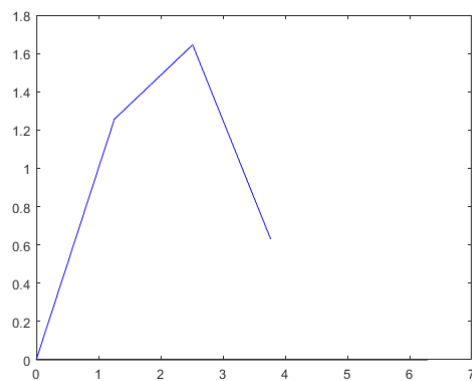
$fX = [\emptyset \quad 1.2566 \quad 1.6450 \quad \text{None} \quad \text{None}]$

$fX[3] = fX[2] + h \cdot dfX(x[2], fX[2])$

Rezultat:

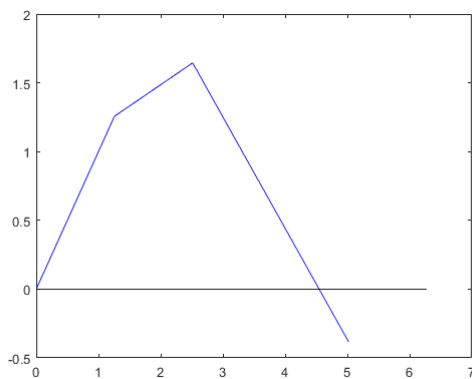
$fX = [\emptyset \quad 1.2566 \quad 1.6450 \quad 0.6283 \quad \text{None}]$

$fX[4] = fX[3] + h \cdot dfX(x[3], fX[3])$

Rezultat:

$fX = [\emptyset \quad 1.2566 \quad 1.6450 \quad 0.6283 \quad -0.3883]$

Uporediti korake:

```
fX[1] = fX[0] + h*dfX(x[0], fX[0])
fX[2] = fX[1] + h*dfX(x[1], fX[1])
fX[3] = fX[2] + h*dfX(x[2], fX[2])
fX[4] = fX[3] + h*dfX(x[3], fX[3])
```

Proširiti indekse:

```
fX[1] = fX[1 - 1] + h*dfX(x[1 - 1], fX[1 - 1])
fX[2] = fX[2 - 1] + h*dfX(x[2 - 1], fX[2 - 1])
fX[3] = fX[3 - 1] + h*dfX(x[3 - 1], fX[3 - 1])
fX[4] = fX[4 - 1] + h*dfX(x[4 - 1], fX[4 - 1])
```

5. Primititi šta je **promenljivo**. Koraci 2 i 3 se mogu zapisati jednom *for* petljom, pri čemu promenljivi indeksi zavise od **indeksa for petlje**:

```
fX = np.empty((n), dtype = 'object')
fX[0] = fX0
for it in range(1, n):
    fX[it] = fX[it - 1] + h* dfX(x[it - 1],fX[it - 1])
    plt.plot(x, fX, 'blue', [a, b], [0, 0], 'black')
```

6. Sada je moguće definisati funkciju koja sadrži prethodni algoritam. Na početku funkcije zatvoriti eventualno postojeći prethodni grafik:

```
def euler(a, b, h, fX0, dfX , plotSpeed):
    pass
```

7. Pauzirati algoritam u zavisnosti od tražene **brzine iscrtavana postupka**:

```
for it in range(1, n)
    .
    .
    .

    plt.pause(1/plotSpeed)
```

8. Testirati funkciju *euler* na primeru:

```
# f(x)' = cos(x)
# eksplicitni oblik jednačine po 1. izvodu funkcije

dfX = lambda *args: np.cos(args[0])

# f'(0) = 0
# PPV mora da ima definisanu vrednost funkcije u početnoj tački
fX0 = 0

a = 0
b = 2*np.pi
h = (b - a)/10
```

```

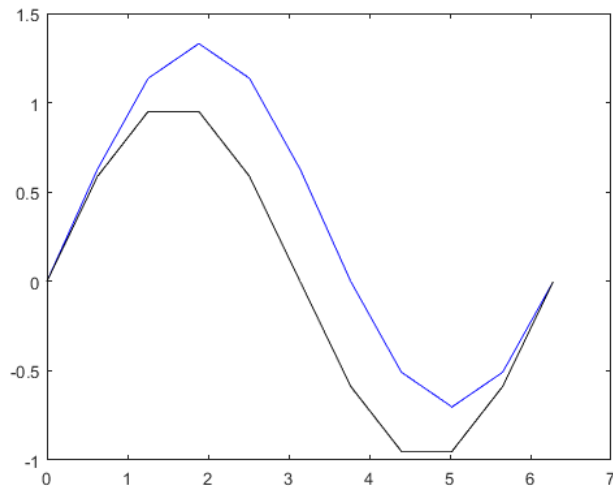
x = np.arange(a,b,h)

# rešenje: f(x) = sin(x)
fXTrue = np.sin(x)
fXEuler = euler(a, b, h, fX0, dfX, 1.0)

plt.plot(x, fXEuler, 'blue', x, fXTrue, 'black')
plt.show()

```

Rezultat:

Slika 1. Rešenje diferencijalne jednačine sa 10 koraka

9. Napraviti 2 podfunkcije u funkciji *euler*. Ako je prosleđena brzina iscrtavanja postupka 0 ili manja, pozvati varijantu funkcije bez naredbi za iscrtavanje i pauziranje algoritma:

```

def euler(a, b, h, fX0, dfX, plotSpeed):
    if plotSpeed <= 0:
        fX = eulerWithoutPlot(a, b, h, fX0, dfX)
        return
    fX = eulerWithPlot(a, b, h, fX0, dfX, plotSpeed)

```

10. Testirati funkciju *euler* na primeru:

```

dfX = lambda *args: np.cos(args[0])
fX0 = 0

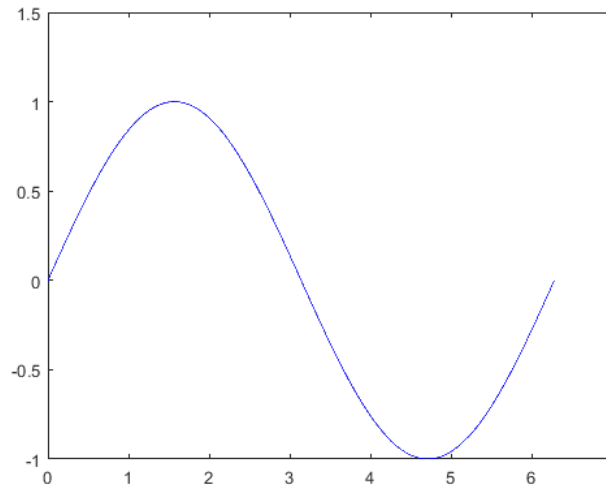
a = 0
b = 2*np.pi
h = (b - a)/10000

x = np.arange(a,b,h)
fXTrue = np.sin(x)
fXEuler = euler(a, b, h, fX0, dfX, 0.0)

plt.plot(x, fXEuler, 'blue', x, fXTrue, 'black')
plt.show()

```

Rezultat:

Slika 2. Rešenje diferencijalne jednačine sa 10000 koraka

Ojlerova metoda **greši** za veliki korak h (tj. za mali broj tačaka)!

RK4 metoda

RK metode vrednost funkcije u svakoj tački računaju na osnovu težinske sume koeficijenata čija se vrednost dobija tako da odgovara dodatnim članovima Tejlorovog reda, bez potrebe za računanjem izvoda višeg reda (koji figurišu u tim članovima). Time se povećava tačnost rešenja bez smanjivanja koraka h .

$$f(x+h) \approx f(x) + hf'(x) + \dots$$

$$f(x+h) \approx f(x) + h \cdot \sum (k_1, k_2, \dots)$$

, gde je $\sum(k_1, k_2, \dots)$ težinska suma koeficijenata k_1, k_2, \dots

RK4 metoda definiše 4 koeficijenta:

$$\begin{aligned} k_1 &= ODJ_{eksp}(x_{i-1}, f_{i-1}) \\ k_2 &= ODJ_{eksp}(x_{i-1} + \frac{h}{2}, f_{i-1} + \frac{1}{2}k_1h) \\ k_3 &= ODJ_{eksp}(x_{i-1} + \frac{h}{2}, f_{i-1} + \frac{1}{2}k_2h) \\ k_4 &= ODJ_{eksp}(x_{i-1} + h, f_{i-1} + k_3h) \\ f_i &= f_{i-1} + \frac{h}{6}(k_1 + 2k_2 + 2k_3 + k_4) \end{aligned}$$

(4)

Zadatak 2. Napisati RK4 metodu za rešavanje diferencijalne jednačine 1. reda sa PPV nad proizvoljnim intervalom.

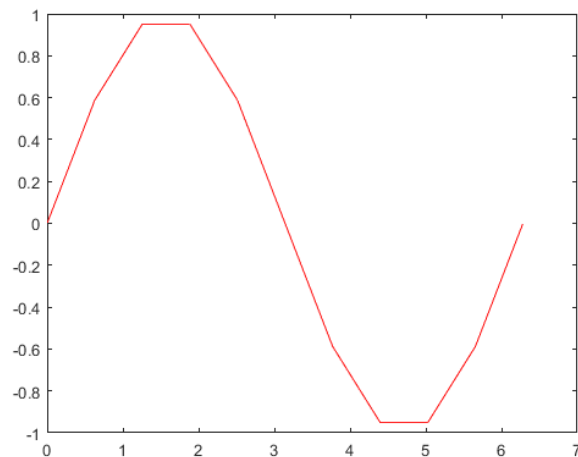
1. RK4 metoda ima isti iterativni postupak kao Ojlerova metoda, ali dolazi do vrednosti funkcije po jednačini (4):

```
def rkWithPlot(a, b, h, fX0, dfX, plotSpeed):  
    .  
    .  
    .  
    for it in range(1,n):  
        k1 = dfX(x[it - 1], fX[it -1])  
        k2 = dfX(x[it - 1] + h/2, fX[it -1] + k1 *h/2)  
        k3 = dfX(x[it - 1] + h/2, fX[it -1] + k2 *h/2)  
        k4 = dfX(x[it - 1] + h, fX[it -1] + k3 *h)  
  
        fX[it] = fX[it - 1] + h/6*(k1 + 2* k2 + 2*k3 + k4)
```

2. Testirati funkciju *rk4* na primeru:

```
dfX = lambda *args: np.cos(args[0])  
  
fX0 = 0  
  
a = 0  
b = 2*np.pi  
h = (b - a)/10  
  
x = np.arange(a,b,h)  
  
fXTrue = np.sin(x)  
fXEuler = rk4(a, b, h, fX0, dfX, 1.0)  
  
plt.plot(x, fXEuler, 'red', x, fXTrue, 'black')  
plt.show()
```

Rezultat:

Slika 3. Rešenje diferencijalne jednačine sa 10 koraka

3. Testirati funkciju *rk4* na primeru:

```
dfX = lambda *args: np.cos(args[0])  
  
fX0 = 0
```

```

a = 0
b = 2*np.pi
h = (b - a)/10000

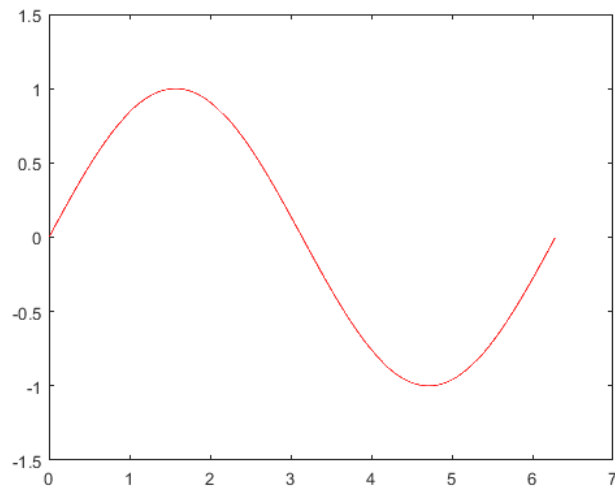
x = np.arange(a,b,h)

fXTrue = np.sin(x)
fXEuler = rk4(a, b, h, fX0, dfX, 0.0)

plt.plot(x, fXEuler, 'red', x, fXTrue, 'black')
plt.show()

```

Rezultat:

Slika 4. Rešenje diferencijalne jednačine sa 10000 koraka

RK4 metoda **greši mnogo manje** od Ojlerove metode čak i za veliki korak h (tj. za mali broj tačaka)!

2. Rešavanje ODJ proizvoljnog reda

Ojlerova metoda

ODJ r -tog reda je definisana kao:

$$\begin{aligned}
 ODJ_{impl}(x, f(x), f'(x), f''(x), \dots, f^{(r)}(x)) &= 0 \\
 f^{(r)}(x) &= ODJ_{ekspl}(x, f(x), f'(x), f''(x), \dots, f^{(r-1)}(x))
 \end{aligned} \tag{1}$$

, gde je ODJ_{ekspl} eksplicitni oblik diferencijalne jednačine po r -tom izvodu $f^{(r)}(x)$ funkcije.

Ojlerov korak je moguće diferencirati $(r - 1)$ puta:

$$\begin{aligned} f_i &= f_{i-1} + hf'_{i-1} \\ f'_i &= f'_{i-1} + hf''_{i-1} \\ &\vdots \\ f^{(r-2)}_i &= f^{(r-2)}_{i-1} + hf^{(r-1)}_{i-1} \\ f^{(r-1)}_i &= f^{(r-1)}_{i-1} + hf^{(r)}_{i-1} \end{aligned} \quad (2)$$

Zamenom (1) u (2) dobija se:

$$\begin{aligned} f_i &= f_{i-1} + hf'_{i-1} \\ f'_i &= f'_{i-1} + hf''_{i-1} \\ &\vdots \\ f^{(r-2)}_i &= f^{(r-2)}_{i-1} + hf^{(r-1)}_{i-1} \\ f^{(r-1)}_i &= f^{(r-1)}_{i-1} + h \cdot ODJ_{ekspl}(x_{i-1}, f_{i-1}, f'_{i-1}, \dots, f^{(r-2)}_{i-1}, f^{(r-1)}_{i-1}) \end{aligned} \quad (3)$$

Vrednost funkcije i svih njenih izvoda do reda $(r - 1)$ je poznata u početku intervala (početni uslov):

$$\begin{aligned} f_0 &= f_a = f(a) \\ f'_0 &= f'_a = f'(a) \\ &\vdots \\ f^{(r-2)}_0 &= y^{(r-2)}_a = y^{(r-2)}(a) \\ y^{(r-1)}_0 &= y^{(r-1)}_a = y^{(r-1)}(a) \end{aligned}$$

U n koraka se može izračunati vrednost funkcije u n tačaka:

korak 1:

$$\begin{aligned} f_1 &= f_a + hf'_a \\ f'_1 &= f'_a + hf''_a \\ &\vdots \\ f^{(r-2)}_1 &= f^{(r-2)}_a + hf^{(r-1)}_a \\ f^{(r-1)}_1 &= f^{(r-1)}_a + h \cdot ODJ_{ekspl}(a, f_a, f'_a, \dots, f^{(r-2)}_a, f^{(r-1)}_a) \end{aligned}$$

korak 2:

$$\begin{aligned} f_2 &= f_1 + hf'_1 \\ f'_2 &= f'_1 + hf''_1 \\ &\vdots \\ f^{(r-2)}_2 &= f^{(r-2)}_1 + hf^{(r-1)}_1 \\ f^{(r-1)}_2 &= f^{(r-1)}_1 + h \cdot ODJ_{ekspl}(x_1, f_1, f'_1, \dots, f^{(r-2)}_1, f^{(r-1)}_1) \end{aligned}$$

korak $(n - 1)$:

$$\begin{aligned} f_{n-1} &= f_{n-2} + hf'_{n-2} \\ f'_{n-1} &= f'_{n-2} + hf''_{n-2} \\ &\vdots \\ f^{(r-2)}_{n-1} &= f^{(r-2)}_{n-2} + hf^{(r-1)}_{n-2} \\ f^{(r-1)}_{n-1} &= f^{(r-1)}_{n-2} + h \cdot ODJ_{ekspl}(x_{n-2}, f_{n-2}, f'_{n-2}, \dots, f^{(r-2)}_{n-2}, f^{(r-1)}_{n-2}) \end{aligned}$$

korak n :

$$\begin{aligned} f_b &= f_{n-1} + hf'_{n-1} \\ f'_b &= f'_{n-1} + hf''_{n-1} \\ &\vdots \\ f^{(r-2)}_b &= f^{(r-2)}_{n-1} + hf^{(r-1)}_{n-1} \\ f^{(r-1)}_b &= f^{(r-1)}_{n-1} + h \cdot ODJ_{ekspl}(x_{n-1}, f_{n-1}, f'_{n-1}, \dots, f^{(r-2)}_{n-1}, f^{(r-1)}_{n-1}) \end{aligned}$$

Rešenje ODJ je vektor:

$$f = \begin{bmatrix} f_a \\ f_1 \\ f_2 \\ \vdots \\ f_{n-1} \\ f_b \end{bmatrix}$$

Vektor predstavlja vrednosti funkcije u tačkama $a + ih, i \in [0, n]$, tj. numeričko rešenje ODJ r-tog reda sa problemom početne vrednosti (PPV).

Zadatak 3. Napisati Ojlerovu metodu za rešavanje diferencijalne jednačine proizvoljnog reda sa PPV nad proizvoljnim intervalom.

Pokušati prvo ručno jednu iteraciju Ojlerove metode nad funkcijom na intervalu $x \in [0, 2\pi]$ sa 5 podintervala za sledeći PPV:

$$f'''(x) = -\cos x$$

$$f(0) = 0$$

$$f'(0) = 1$$

$$f''(0) = 0$$

```
# f(x)''' = -cos(x)
# eksplicitni oblik jednačine po 3. izvodu funkcije

dfX = lambda *args: - np.cos(args[0])

# f(0) = 0
# f'(0) = 1
# f''(0) = 0
# PPV mora da ima definisane vrednosti svih izvoda funkcije do reda
# za 1 manjeg od reda jednačine u početnoj tački
nfX0 = np.array([0, 1, 0])

a = 0
b = 2*np.pi
h = (b - a)/5
```

1. Napraviti vektor nezavisno promenljive x u krajevima podintervala i izračunati red diferencijalne jednačine *order* na osnovu dužine vektora $nfX0$ a zatim napraviti matricu praznih vrednosti fX funkcije i njenih izvoda. Postaviti **prvi** element vektora vrednosti funkcije po **početnom uslovu**:

```
x = np.arange(a,b,h)
n = len(x)
# red diferencijalne jednačine
order = len(nfX0)

# prva vrsta čuva vrednosti funkcije
# druga vrsta čuva vrednosti 1. izvoda funkcije, itd.
# prva kolona čuva poznate vrednosti funkcije i njenih izvoda
# druga kolona čuva vrednosti funkcije i njenih izvoda u tački (a + h), itd.
# [f(a)          f(a + h)          f(a + 2h)          ...]
# [f'(a)         f'(a + h)         f''(a + 2h)         ...]
# .
# .
# .
# [f^(r-1)(a)    f^(r-1)(a + h)    f^(r-1)(a + 2h)    ...]

fnX = np.empty([order,b], dtype= 'object')
fnX[:, 0] = nfX0.T
print ("order = ", order)
```

Rezultat:

```
order =      3
```

2. Napraviti jedan korak Ojlerove metode definisane u jednačini (3):

```
fnX[0,1] = fnX[0,0] + h*fnX[1,0]

fnX[1,1] = fnX[1,0] + h*fnX[2,0]

# lista argumenata: [x(1) f(1) f'(1) ... f^(r-1)(1)]

args = [x[0]]
for i in range(len(fnX)):
    args.append(fnX[i, 0].T)

fnX[order - 1, 1] = fnX[order - 1, 0] + h*dnfX(*args)
```

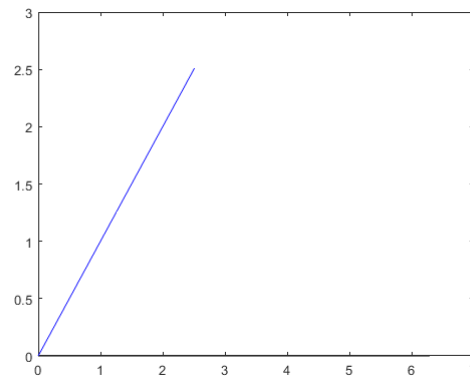
Rezultat:

```
fnX =
[ [ 0          1.2566      None      None      None      None ] ,
  [ 1.0000     1.0000     None      None      None      None ] ,
  [ 0          -1.2566     None      None      None      None ] ]
```

3. Nacrtati grafik (x , fX):

```
plt.plot(x, fnX[1,:], 'blue', [a, b], [0, 0], 'black')
plt.show()
```

Rezultat:

Ponoviti korake 2 i 3 za ostale podintervale:

$$fnX[0,2] = fnX[0,1] + h*fnX[1,1]$$

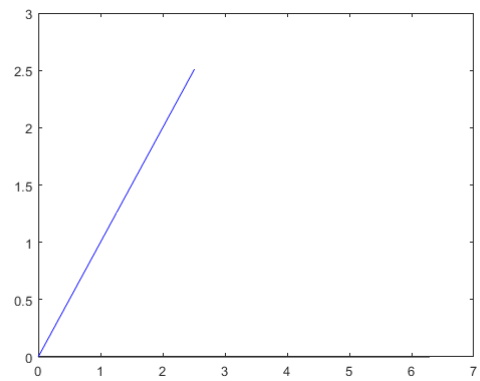
$$fnX[1,2] = fnX[1,1] + h*fnX[2,1]$$

```
args = [x[1]]
for i in range(len(fnX)):
    args.append(fnX[i, 1].T)
```

$$fnX[order-1, 2] = fnX[order - 1, 1] + h*dnfX(*args)$$

Rezultat:

```
fnX =
[ [ 0      1.2566  2.5133  None  None  None  ] ,
  [ 1.0000  1.0000 -0.5791  None  None  None  ] ,
  [ 0      -1.2566 -1.650  None  None  None  ] ]
```


$$fnX[0,3] = fnX[0,2] + h*fnX[1,2]$$

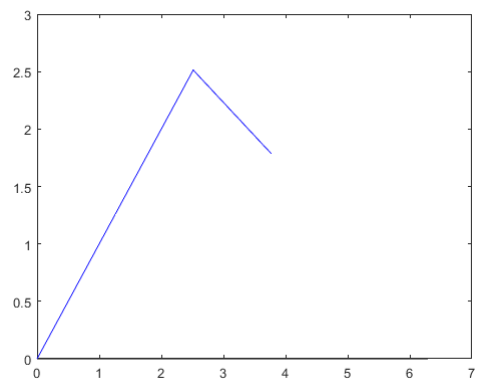
$$fnX[1,3] = fnX[1,2] + h*fnX[2,2]$$

```
args = [x[2]]
for i in range(len(fnX)):
    args.append(fnX[i, 2].T)
```

$$fnX[order-1, 3] = fnX[order - 1, 2] + h*dnfX(*args)$$

Rezultat:

```
fnX =
[ [ 0      1.2566  2.5133  1.7855  None  None  ] ,
  [ 1.0000  1.0000 -0.5791 -2.6463  None  None  ] ,
  [ 0      -1.2566 -1.650  -0.6283  None  None  ] ]
```



```
fnX[0,4] = fnX[0,3] + h*fnX[1,3]
```

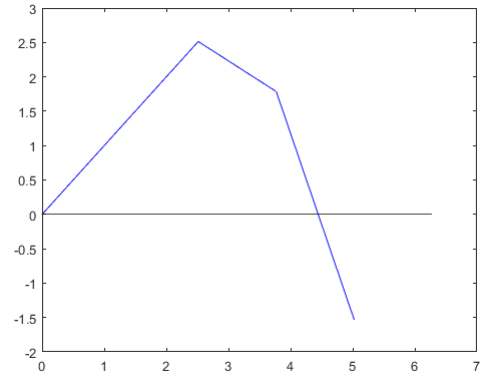
```
fnX[1,4] = fnX[1,3] + h*fnX[2,3]
```

```
args = [x[3]]
for i in range(len(fnX)):
    args.append(fnX[i, 3].T)
```

```
fnX[order-1, 4] = fnX[order - 1, 3] + h*dnfX(*args)
```

Rezultat:

```
fnX =
[ [ 0      1.2566  2.5133  1.7855 -1.5399 None ] ,
  [ 1.0000  1.0000 -0.5791 -2.6463 -3.4358 None ] ,
  [ 0      -1.2566 -1.650  -0.6283  0.3883 None ] ]
```



```
fnX[0,5] = fnX[0,4] + h*fnX[1,4]
```

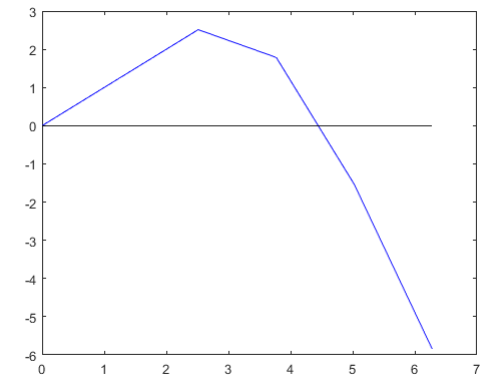
```
fnX[1,5] = fnX[1,4] + h*fnX[2,4]
```

```
args = [x[4]]
for i in range(len(fnX)):
    args.append(fnX[i, 4].T)
```

```
fnX[order-1, 5] = fnX[order - 1, 4] + h*dnfX(*args)
```

Rezultat:

```
fnX =
[ [ 0      1.2566  2.5133  1.7855 -1.5399 -5.85 ] ,
  [ 1.0000  1.0000 -0.5791 -2.6463 -3.4358 -2.94 ] ,
  [ 0      -1.2566 -1.650  -0.6283  0.3883  0.00 ] ]
```


Uporediti korake:

```
fnX[0, 1] = fnX[0, 0] + h*fnX[1, 0]
fnX[1, 1] = fnX[1, 0] + h*fnX[2, 0]
```

```
args = [x[0]]
for i in range(len(fnX)):
    args.append(fnX[i, 0].T)
fnX[order - 1, 1] = fnX[order - 1, 0] + h*dnfX(*args)
```

```
fnX[0, 3] = fnX[0, 2] + h*fnX[1, 2]
fnX[1, 3] = fnX[1, 2] + h*fnX[2, 2]
```

```
args = [x[2]]
for i in range(len(fnX)):
    args.append(fnX[i, 2].T)
fnX[order - 1, 3] = fnX[order - 1, 2] + h*dnfX(*args)
```

Proširiti indekse:

```
fnX[0, 1] = fnX[0, 1 - 1] + h*fnX[1, 1 - 1]
fnX[1, 1] = fnX[1, 1 - 1] + h*fnX[2, 1 - 1]
```

```
args = [x[1 - 1]]
for i in range(len(fnX)):
    args.append(fnX[i, 1 - 1].T)
fnX[order - 1, 1] = fnX[order - 1, 1 - 1] + h*dnfX(*args)
```

```
fnX[0, 3] = fnX[0, 3 - 1] + h*fnX[1, 3 - 1]
fnX[1, 3] = fnX[1, 3 - 1] + h*fnX[2, 3 - 1]
```

```
args = [x[3 - 1]]
for i in range(len(fnX)):
    args.append(fnX[i, 3 - 1].T)
fnX[order - 1, 3] = fnX[order - 1, 3 - 1] + h*dnfX(*args)
```

```
fnX[0, 4] = fnX[0, 3] + h*fnX[1, 3]
fnX[1, 4] = fnX[1, 3] + h*fnX[2, 3]
```

```
args = [x[3]]
for i in range(len(fnX)):
    args.append(fnX[i, 3].T)
fnX[order - 1, 4] = fnX[order - 1, 3] + h*dnfX(*args)
```

```
fnX[0, 5] = fnX[0, 4] + h*fnX[1, 4]
fnX[1, 5] = fnX[1, 4] + h*fnX[2, 4]
```

```
args = [x[4]]
for i in range(len(fnX)):
    args.append(fnX[i, 4].T)
fnX[order - 1, 5] = fnX[order - 1, 4] + h*dnfX(*args)
```

```
fnX[0, 4] = fnX[0, 4 - 1] + h*fnX[1, 4 - 1]
fnX[1, 4] = fnX[1, 4 - 1] + h*fnX[2, 4 - 1]
```

```
args = [x[4 - 1]]
for i in range(len(fnX)):
    args.append(fnX[i, 4 - 1].T)
fnX[order - 1, 4] = fnX[order - 1, 4 - 1] + h*dnfX(*args)
```

```
fnX[0, 5] = fnX[0, 5 - 1] + h*fnX[1, 5 - 1]
fnX[1, 5] = fnX[1, 5 - 1] + h*fnX[2, 5 - 1]
```

```
args = [x[5 - 1]]
for i in range(len(fnX)):
    args.append(fnX[i, 5 - 1].T)
fnX[order - 1, 5] = fnX[order - 1, 5 - 1] + h*dnfX(*args)
```

4. Primititi šta je **promenljivo**. Koraci 2 i 3 se mogu zapisati jednom *for* petljom, pri čemu promenljivi indeksi zavise od **indeksa *for* petlje**:

```
fnX = np.empty([order, n])
fnX[:, 1] = nfX0.T
for it in range(1, n):
    fnX[0, it] = fnX[0, it - 1] + h*fnX[1, it - 1]

    fnX[1, it] = fnX[1, it - 1] + h*fnX[2, it - 1]

    args = [x[it - 1]]
    for i in range(len(fnX)):
        args.append(fnX[i, 3].T)
    fnX[order - 1, it] = fnX[order - 1, it - 1] + h*dnfX(*args)

plt.plot(x, fnX[0,:], 'blue', [a, b], [0, 0], 'black')
```

5. **Promenljivi indeksi 1. dimenzije matrice** se takođe mogu zameniti jednom *for* petljom, pri čemu oni zavise od **indeksa *for* petlje**:

```
for it in range(1, n):
    for itOrder in range(order - 1):
        fnX(itOrder, it) = fnX(itOrder, it - 1) + h * fnX(itOrder + 1, it - 1)
    args = [x[it - 1]]
    for i in range(len(fnX)):
        args.append(fnX[i, 3].T)
    fnX[order - 1, it] = fnX[order - 1, it - 1] + h*dnfX(*args)

plt.plot(x, fnX[0,:], 'blue', [a, b], [0, 0], 'black')
```

6. Sada je moguće definisati funkciju koja sadrži prethodni algoritam. Na početku funkcije zatvoriti eventualno postojeći prethodni grafik:

```
def eulerN(a, b, h, nfX0, dnfX, plotSpeed)
    pass
```

7. Matrica *fnX* će biti vraćena kao 2. povratna vrednost (korisnik može da je traži po potrebi). Samo 1. vrsta matrice (vrednosti funkcije u svim tačkama) će biti vraćena kao 1. povratna vrednost:

```
def eulerN(a, b, h, nfX0, dnfX, plotSpeed)
    # prva vrsta čuva vrednosti funkcije
    fX = fnX[0,:]
```

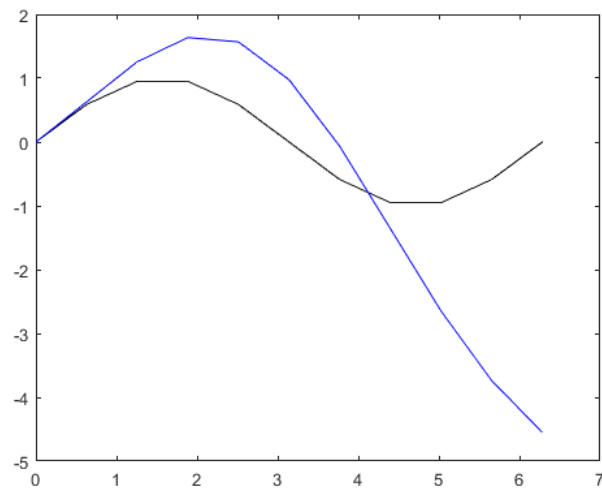
8. Pauzirati algoritam u zavisnosti od tražene **brzine iscrtavana postupka**:

```
.  
.   
.   
for it in range(1,n):  
    .  
    .  
    .  
    plt.pause(1/plotSpeed)  
  
fX = fnX[0, :]
```

9. Testirati funkciju *eulerN* na primeru:

```
dfX = lambda *args: -np.cos(args[0])  
nfX0 = np.array([0, 1, 0])  
  
a = 0  
b = 2*np.pi  
h = (b - a)/10  
  
x = np.arange(a,b,h)  
fXTrue = np.sin(x)  
fXEuler = euler(a, b, h, fX0, dfX, 1.0)  
  
plt.plot(x, fXEuler, 'blue', x, fXTrue, 'black')  
plt.show()
```

Rezultat:

Slika 5. Rešenje diferencijalne jednačine sa 10 koraka

Što je red jednačine veći, **veće su i greške!**

10. Napraviti 2 podfunkcije u funkciji *eulerN*. Ako je prosleđena brzina iscrtavanja postupka 0 ili manja, pozvati varijantu funkcije bez naredbi za iscrtavanje i pauziranje algoritma:

```
def eulerN(a, b, h, nfX0, dnfX, plotSpeed)
    if plotSpeed <= 0:
        eulerNWithoutPlot(a, b, h, nfX0, dnfX)
        return
    eulerNWithPlot(a, b, h, nfX0, dnfX, plotSpeed)
```

11. Testirati funkciju *euler* na primeru:

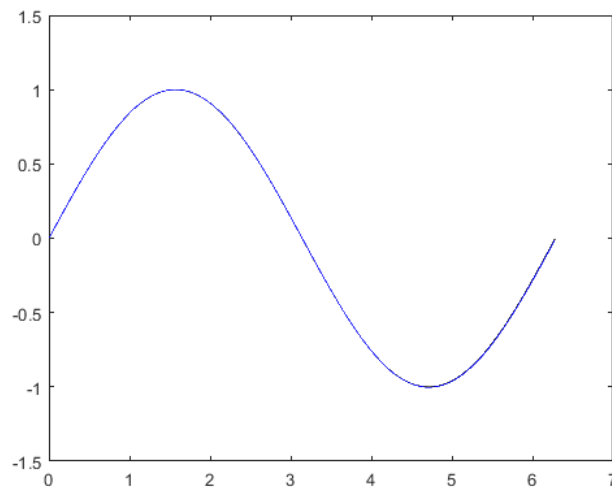
```
dfX = lambda *args: -np.cos(args[0])
nfX0 = np.array([0, 1, 0])

a = 0
b = 2*np.pi
h = (b - a)/10000

x = np.arange(a,b,h)
fXTrue = np.sin(x)
fXEuler = euler(a, b, h, fX0, dfX, 0.0)

plt.plot(x, fXEuler, 'blue', x, fXTrue, 'black')
plt.show()
```

Rezultat:

Slika 6. Rešenje diferencijalne jednačine sa 10000 koraka

- * **Zadatak 4.** Napisati RK4 metodu za rešavanje diferencijalne jednačine proizvoljnog reda sa PPV nad proizvoljnim intervalom.